הלכה · משנה תורה · מפרשים · משנה למלך · ספר נזיקין

משנה למלך על משנה תורה, הלכות נזקי ממון

רבי יהודה רוזאניס

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

משנה למלך על משנה תורה, הלכות נזקי ממון

רבי יהודה רוזאניס

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/משנה-למלך-על-משנה-תורה-הלכות-נזקי-ממון/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה ה 4
פרק יב 4
הלכה ג 4

פרק ב

הלכה ה

היתה מהלכת בר"ה ובעטה והתיזה צרורות והזיקו בר"ה פטור כו'. י"ל בדברי הראב"ד בהשגותיו תרי דקדוקים. חדא דמאי הקשה לרבינו דאם איתא דהביעוט לא הוי שינוי צרורות לרביע נזק היכי משכחת לה ואפילו לפי פירוש הראב"ד הא לא קשיא דדלמא אם תמצא לומר קאמר וכמו דדחי תלמודא מאי דפשיט מההיא דרבא דאת"ל קאמר, וע"ק דהיאך לא שת לבו לומר דרבינו ז"ל מבעיא דרב אשי מפיק לה כנראה שכן הוא האמת. והנה הני תרי מילי חדא מתרצא חברתה ודעת הראב"ד ז"ל היא דא"א לומר דבעיא דרב אשי היא למבעי אם יש שינוי לצרורות בין בבעיא קמא ותניינא אלא שהספק הוא אם כששינה וביעט והתיז צרורות אי משלם רביע או לא ואם הספק הוא אם יש שינוי ודאי אין לחלק בזה בין סומכוס לרבנן דהספק נופל בתרווייהו וא"כ לקמן דבעי אי מתני' היא סומכוס או רבנן ובעי לפרש דאי סומכוס דה"ק או צרורות מחמת ביעוט משלם חצי נזק ובודאי אי מתניתין הכי פירושה לא פליגי רבנן בהא מלתא היכא דבא מחמת ביעוט אי משלם חצי נזק. וכיון שכן אמאי לא פריך דמתני' רבנן היא דאי סומכוס מאי קא מיבעי ליה לרב אשי הא בהדיא מוכח דהוי שינוי ע"י בעיטה וכמו כן פריך שם וכיון דבעיא קמייתא דרב אשי אינו אלא אם משלם ע"י שינוי חצי נזק כמו קרן או רביע דהוא חצי נזק שלם מצרורות תו לא מצינן לאוקמי מאי דמספקא ליה במתניתין היינו בעיא דהיתה מבעטת והזיקה דהספק הוא דאם יש שינוי לצרורות ע"י בעיטה או לא דאי הכי אמאי לא פריך דע"כ יש שינוי דאי לא מאי קא מיבעי ליה לרב אשי בבעיא קמייתא אי משלם רביע בשינוי צרורות וכו' הא אין שינוי אלא ודאי דבעיא דרב אשי היא בעיא קמייתא והיינו אם יש דין קרן לשלם החצי או רביע וקבעה אמתני' מ"מ לפירוש הראב"ד לא אתי שפיר לשון הבעיא דקאמר ויש שינוי או אין שינוי ואולי לא היה בנוסחתו ורבינו ז"ל הרגיש מזה ופירשה בדעתו דאיירי בשינוי. זהו הנלע"ד בעיקר מחלוקתם בסוגית הגמרא וצ"ע:

פרק יב

הלכה ג

ואחד החופר או הלוקח או שניתן לו במתנה וכו'. נראה דה"ה לשוכר או שואל ועיין בתשובת מהרימ"ט חו"מ סי' פ"ג: סליקו להו הלכות נזקי ממון בס"ד